Woensdag 11 September 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4610

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur Dr. Joh Hartog.. Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Red.-adres Conscientiessteeg 27

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Tsjang Kai Sjek stelt laatste voorwaarden aan Communisten

Sovjets houden Japanners vast in Mantsjoerije en Korea

Franse Constituante: Stakende stemmen over stemmingsprocedure.

Inwendige moeilijkheden in Sovjet Unie?

TSJANG KAI SJEK DOET EEN LAATSTE POGING.

Ingelichte personen zeiden, dat Tsjang Kai Sjek definitieve maar niet bekendgemaakte wapenstilstandsvoorwaarden heeft voorgesteld om een einde te maken aan

TSJANG KAI SJEK
Een laatste poging....

de burgeroorlog en dat de Noordamerikaanse Generaal Marshall deze heden aan de Communisten heeft overgedragen.

Indien de Communisten deze aannemen of verwerpen zal worden beslist of het onderhandelingscomité onder leiding van den Noordamerikaansen Ambassadeur Stuart zal vergaderen om de tegenstrijdige eisen in overeenstemming te brengen.

Als de Communisten de voorwaarden aannemen zal de order worden gegeven om het vuren te staken. De Communisten staan er op dat deze order wordt gegeven voordat Stuarts comité vergadert. Sommige kringen zeiden dat de voorwaarden van Tsjang zijn oorspronkelijke eis inhielden voor de ontruiming van vijf strategische gebieden door de Communisten. (Nanking, (AP) 11.9).

BETOGING IN TOKIO.

Bijna 5000 Japanners, voornamelijk oudere mannen en vrouwen uit de buitenwijken, hielden een optocht voor de Sovjet-Ambassade in Tokio met banieren teneinde nieuws te vragen van hun familieleden in het door de Russen bezette gebied. Harum Fujita, die de leiding had over de ordelijke optocht, zeide, dat een afvaardiging een bezoek zou brengen aan het hoofdkwartier van MacArthur om te pleiten voor de repatriatie van de Japanners die zich in Mantsjoerije bevonden toen de Russen er binnenkwamen. Volgens rapporten van de Japanse regering waren aan het eind van de oorlog 600 tot 700.000 Japanse soldaten in het Kwantung leger in Mantsjoerije toen de Russen het bezetten. De regering schat ook, dat er 400.000 Japanse burgers in Mantsjoerije en het door de Russen bezette deel van Korea zijn.

George Atcheson, de Noordamerikaanse Voorzitter van de Geallieerde Raad voor Japan, meldde onlangs, dat de Russen in Tokio slechts wilden instemmen in de terugzending van de Japanse burgers, terwijl het Geallieerde hoofdkwartier ook de terugzending van de troepen eist (Tokio, (AP) 11.9).

GEEN HEROPENING VAN FRANS-SPAANSE GRENS.

door

Robert Wilson.

Een overweldigende oppositie tegen de heropening van de Spaans-Franse grens kwam tot uiting in de commissie voor buitenlandse zaken van de Franse Nationale Vergadering. Hoewel niet werd bekend gemaakt hoe gestemd werd, zeiden enkele berichtgevers, dat slechts drie rechtse leden van de commissie waren voor de opening van de grens die sinds Februari van dit jaar gesloten is. „Wij moeten onze houding tegen Franco handhaven zelfs indien die beslissing ons economisch schijnt te benadelen", zou Bidault hebben gezegd bij de sluiting van de vergadering. Onder druk der Communisten en Socialisten werd de grens tijdens de winter gesloten terwijl Bidault zich te Londen bevond voor de bijeenkomst van de Verenigde Naties.

Bidault zou ook hebben verklaard, dat Frankrijk voort moet gaan de Verenigde Staten en Groot Britannië over te halen om het Franse standpunt ten aanzien van Spanje te steunen. Frankrijk verlangt namelijk een Geallieerde economische blokkade tegen Franco's regering en een verbreking der diplomatieke betrekkingen.

Bij de bespreking van de Tunische onafhankelijkheidsbeweging welke door de Communisten gesteund wordt zou Bidault hebben gezegd: „Wij moeten ons protectoraat handhaven in Tunis, dat Frankrijk nodig heeft" (Parijs, (AP) 10.9).

HOE ZAL MEN STEMMEN?

De Franse Constituante zit te kijken met de vraag of men het volk in een referendum zal laten uitmaken hoe het zijn vertegenwoordigers in de Nationale Vergadering moet kiezen. Met 273 tegen 273 werd gestemd over een rapport dat zich tegen zulk een referendum verklaart. Volgens sommige afgevaardigden zou het volk zich daarbij uitspreken over de nieuwe grondwet en de stemming daarover zal moeten geschieden in een referendum dat de volgende maand gehouden zal worden.

Het voorstel om het volk te doen beslissen over de methode hoe het zijn vertegenwoordigers wil kiezen, wordt gesteund door de Radicalen en de MRP. De Communisten en Socialisten zijn ertegen.

Men heeft het rapport teruggezonden naar de commissie om het vraagstuk verder te bestuderen. Waar het eigenlijk om gaat is de belangrijke vraag of de stemmingsprocedure met partijlijsten moet worden gehandhaafd of veranderd moet worden zodat gemengde lijsten mogelijk zijn, waardoor het lot van de drie grote partijen bij de verkiezingen zou kunnen worden bepaald.

De huidige afgevaardigden werden verkozen met het systeem van partij-lijsten, d.w.z. dat de kiezers zich gesteld zagen voor een reeks lijsten waarop de candidaten der verscheidene partijen — de Communisten, de Socialisten, de MRP enz. — voorkwamen. De kiezer kon slechts stemmen op één lijst of met andere woorden slechts op één partij. De voorstanders van het referendum wensen de mogelijkheid open te stellen dat men gemengde lijsten krijgt. In dat geval kan de kiezer — zo hij zulks wenst — op een candidaat van de MRP stemmen die een beter rioleringssysteem in zijn dorp bepleit en op een Radicalen Socialist die iets ten aanzien van de voedselsituatie belooft en een onafhankelijke candidaat die toevallig zijn zwager is (Parijs, (AP) 10.9).

MEN WEET VAN NIETS.

Een woordvoerder van het Britse Departement van Buitenlandse Zaken weigerde te bevestigen of te ontkennen, dat Groot Britannië officiële berichten heeft ontvangen omtrent zogenaamde „binnenlandse moeilijkheden" in de Sovjet-Unie. Een verslaggever had gevraagd wat er waar is van het bericht in de „Herald Tribune" van New York, dat de Noordamerikaanse en Britse regeringen dergelijke berichten hadden ontvangen van haar officiële vertegenwoordigers in Rusland (Londen, (AP) 10.9).

JOEGOSLAVIË ZAL BETALEN.

De Noordamerikaanse Onder-Secretars van Buitenlandse Zaken William Clayton zeide, dat Joegoslavië voorlopig in principe ingestemd heeft om schadevergoeding te betalen voor het verlies van vijf Noordamerikaanse levens bij de neerschieting van twee Noordamerikaanse vliegtuigen in de loop van de vorige maand. Clayton zeide tot de pers, dat de Joegoslavische autoriteiten in besprekingen met den Noordamerikaansen Ambassadeur Richard Patterson de vraag hebben gesteld of zij ook moeten betalen voor het verlies van de vliegtuigen.

Clayton zeide, dat geen uiteindelijke overeenstemming is bereikt met Tito's regime over de schadevergoeding. Het Departement van Buitenlandse Zaken heeft aan Patterson het bedrag genoemd dat men geschikt acht doch maakte dit niet bekend. Clayton legde er de nadruk op, dat de Noordamerikaanse regering de verschepingen van de Herstel-Organisatie naar Joegoslavië niet zal beletten in verband met de geschillen met Tito. Het Departement van Buitenlandse Zaken betreurt het te zien dat de havenwerkers die bij de AFL zijn aangesloten, de zaak in eigen handen hebben genomen en weigeren de schepen te laden die voorraden van de Herstel-Organisatie naar Joegoslavië moeten voeren (Washington, (AP) 10.9).

TERREUR IN HELLAS.

Naar vermeld wordt heeft een linkse bende van meer dan honderd personen een dorp nabij Eddessa overvallen. 31 Woningen werden in brand gezet en zes personen kwamen in de vlammen om. Volgens de bekendmaking van het Ministerie van Voorlichting worden vele personen, waaronder een moeder en zeven kinderen, vermist. Naar men zegt werd de bende gesteund door leden van de NOF, een verboden autonomistische beweging. (Athene, (AP) 11.9).

THALDARIS UIT LONDEN.

Premier Constantine Thaldaris van Hellas is uit Londen vertrokken naar Parijs na besprekingen met Koning George II over de terugkeer van den vorst naar Athene, waartoe de Griekse kiezers besloten in het onlangs gehouden plebisciet (Londen, (AP) 11.9).

GROMYKO ZAL NOG EEN POGING WAGEN.

Men verwacht dat Gromyko heden nog een poging zal doen in de Veiligheidsraad om de Oekraiense aanklachten als zou de huidige Helleense regering de vrede in de Balkan bedreigen, te steunen. Om 14 uur moeten de afgevaardigden bijeenkomen en Brazilië diende een motie in om de Helleense quaestie tenminste tijdelijk opzij te leggen teneinde over te gaan tot het volgende punt op de agenda.

Het is niet waarschijnlijk dat over dit voorstel zal worden beslist dan nadat Gromyko weer gehoord is. Reeds legde hij twee verklaringen over de Helleense quaestie af. Het volgende punt op de agenda handelt over de Russische eis, dat de leden der Verenigde Naties rapport uitbrengen over het aantal troepen dat zij hebben in andere dan ex-vijandelijke landen (Lake Success (AP) 11.9).

UITGANGSVERBOD OPGEHEVEN.

Het uitgangsverbod in Tel Aviv is opgeheven nadat de 200.000 Joodse inwoners van de stad gedurende zestien uur onder huisarrest waren na een golf van terreur waarbij drie personen werden gedood, een aantal werd gewond en zware schade aan bezittingen werd toegebracht (Jeruzalem, (AP) 10.9).

TEGEN DISCRIMINATIE.

De Europese Joden hebben op de vredesconferentie een eerste beschermingsmaatregel tegen de terugkeer van de verdrukking gewonnen. Het Roemeense Politieke en Territoriale Comité nam met 11 tegen 5 een door de Britten voorgesteld amendement aan waarbij aan Roemenië verboden wordt wetten te maken die onderscheid maken tussen Roemeense burgers wegens ras, taal of godsdienst.

De Slavische landen waren tegen het amendement omdat zij het onnodig achtten. Frankrijk twijfelde doch schaarde zich tenslotte bij hen. (Parijs, (AP) 10.9).

STEEDS MEER SLACHTOFFERS.

Het aantal slachtoffers als gevolg van de botsingen tussen de Hindoes en Muzelmannen in Bombay is gestegen tot 242 doden en 729 gewonden.

Vier steekpartijen deden het aantal stijgen, doch overigens is het vrij rustig. De Hindoes hadden een feestdag en de politie heeft uitgebreide voorzorgsmaatregelen getroffen. De avondklok is met zeven dagen verlengd (Bombay, (AP) 10.9).

MAATREGELEN TEGEN DE WONINGINVASIE.

De Scotland Yard is opgetreden tegen de toenemende invasie van vrijstaande woningen onder leiding der Communisten. Autoriteiten van het Britse Departement van Binnenlandse Zaken bevestigden dat de politie maatregelen neemt om de „vredesverstoring" tegen te gaan. De nieuwsbladen zeiden dat duizenden Londense politiemannen gemobiliseerd zijn om te voorkomen dat de beweging zich zal uitbreiden.

Tegelijkertijd werden de indringers in de luxe-flats in de wijk Kensington gewaarschuwd, dat de meubels uit de apartementen zullen worden verwijderd. Men treft ook wettelijke maatregelen teneinde de grootste groep, welke haar intrek heeft genomen in de residentie van de Hertogin van Bedford, daaruit te verwijderen (Londen, (AP) 10.9).

INBESLAGNEMING.

Volgens een officiële bekendmaking te Berlijn hebben Noordamerikaanse en Britse troepen in de grootste gezamenlijke onderneming in Duitsland sedert de opheffing van het gezamenlijk Geallieerd Hoofdkwartier, niet overgedragen hoeveelheden kostbare stenen en goud in beslag genomen (Berlijn, (AP) 11.9).

ARGENTINIË GAAT SAMENWERKEN.

De Washington Post zeide in een hoofdartikel, dat er aanwijzingen zijn, dat Argentinië de richting van een werkelijke internationale samenwerking gekozen heeft, doch dat het lang zal duren en veel inspanning zal kosten van Argentinië om de twijfel omtrent zijn bedoelingen weg te nemen. (Washington, (AP)

---

het nieuws van vandaag

De President van China, Generalissimo Tsjang Kai Sjek, heeft enkele laatste voorwaarden doen overbrengen naar de Chinese Communisten, in een poging om zo tot een staking van de burgeroorlog te komen. Vier maanden al wordt er onderhandeld met bemiddeling van den Noordamerikaansen Generaal Marshall en den Noordamerikaansen Ambassadeur Stuart, evenwel zonder resultaat. Doch de gevechten gaan voort en naar de laatste berichten luiden, is het regeringsleger bezig met een nieuw offensief in de provincie Chahar. Het is werkelijk te hopen dat er nu een einde zal komen aan de broederstrijd, hoewel daarover geen optimsme behoeft te bestaan. Integendeel moet men vrezen dat de toestand in Azië niet ernstiger zal worden indien de Sovjet Unie en de Verenigde Staten openlijk partij gaan kiezen. De Noordamerikaanse troepen die zich nog op het vasteland van Azië bevinden, maken nog geen aanstalten om te vertrekken en de Sovjets van hun kant volgen een politiek, die wel achterdocht móét wekken. Zo worden nog steeds de Japanse troepen die zich in Mantsjoerije en het door de Russen bezette deel van Korea bevinden, vastgehouden. In Tokio hielden 5000 oudere Japanners een betoging om de repatriatie van hun familieleden uit deze gebieden te eisen. En naar de Noordamerikaanse Voorzitter van de Geallieerde Raad voor Japan zeide, zouden de Russen wel genegen zijn de Japanse burgers uit die gebieden terug te zenden, doch niet de soldaten. Dit is toch wel verdacht.

Uit Londen komen geruchten omtrent „inwendige moeilijkheden" in de Sovjet Unie, doch een officiële woordvoerder wilde deze geruchten bevestigen noch ontkennen. In een Noordamerikaans blad zou hebben gestaan, dat de Britse en Noordamerikaanse officiële vertegenwoordigers in de Sovjet Unie hun regeringen omtrent dergelijke „moeilijkheden" zouden hebben ingelicht. Hoe het ook zij, ingeval van zulke „moeilijkheden" zal de regering te Moskou wel spoedig een of andere „zuivering" weten te houden om daar een einde aan te maken.

In de Franse Constituante heeft zich een interessant geval voorgedaan toen met 273 tegen 273 stemmen gestemd werd over een voorstel om het volk in een referendum te laten beslissen hoe men zijn afgevaardigden in de Nationale Vergadering wil kiezen. De MRP en de Radicale Socialisten zijn voor het stemmen volgens het personenstelsel, de Communisten daarentegen wensen handhaving van het lijstenstelsel.

AFRIKAANSE NEGERS WILLEM AAN DE SLAG.

Tientallen verstekelingen in Rotterdam aangehouden.

Negers van West-Afrika's Goudkust doen de laatste weken voortdurend pogingen Nederland binnen te komen, aldus verneemt Associated Press van de politieautoriteiten te Rotterdam.

Verborgen in de ruimen der vrachtschepen trachten zij als verstekeling Rotterdam te bereiken, omdat zij in hun kranten gelezen hebben, dat Nederland voor zijn heropbouw dringend behoefte heeft aan arbeidskrachten, die goed voedsel en hoge lonen ontvangen.

In totaal zijn thans een twintigtal verstekelingen — onlangs vijf op één schip — door de vreemdelingenpolitie te Rotterdam opgevangen en per eerste gelegenheid teruggezonden. Zij zijn allen bezield van ware werklust en er slechts met moeite van te overtuigen, dat hun onder geen beding een werkvergunning kan worden verstrekt.

Alle verstekelingen zijn gezinshoofden, die de verre en avontuurlijke reis ondernomen hebben om hun gezinnen geld te kunnen sturen.

Honderden Britse, Noordamerikaanse Firma's op gisteren geopende Jaarbeurs

Schermerhorn voorzitter Commissie-generaal

Sjahrir nog een week op Midden-Java

JAARBEURS GEOPEND.

Dinsdag is de Herfst Jaarbeurs geopend. Onder de tentoonstellers zijn 136 Noordamerikaanse en 200 Britse firma's. (Utrecht, Aneta, 10.9).

DE COMMISSIE-GENERAAL.

De vroegere voorzitter van de Raad van Ministers Prof. Ir. Willem Schermerhorn is Dinsdag benoemd tot voorzitter van de Commissie-Generaal van Nederlands Indië. Andere leden zijn Feyke de Boer, oud burgemeester van Amsterdam en het Katholieke Tweede Kamerlid Max J.M. van Poll. (Den Haag Aneta, 10.9).

LORD KILLEARN BETER.

Van bevoegde zijde wordt vernomen dat Lord Killearn voldoende hersteld is van de infectie aan zijn voet en de 2de helft van de week naar Java zal kunnen komen. (Batavia, Aneta, 10.9).

EEN INDONESISCHE RPINS AAN HET WOORD.

Een Indonesische prins, Sharif Hamid II Alkadri, sultan van Pontianak, verklaarde in een interview, dat de Indonesische republikeinse leiders op het ogenblik een matigings-politiek volgen om de sympathie van het buitenland voor hun republiek te winnen. De sultan, die beter bekend is als Luitenant Kolonel Max Alkadri, is de erfelijke heerser over 100,000 Indonesiërs in Nederlands West Borneo en nam gedurende de oorlog actief deel aan gevechten tegen de Japanners.

Hij is enkele dagen geleden in Nederland gearriveerd, tezamen met Tjokordo Gde Rake, Soekawati, den Balinesen vertegenwoordiger op de conferentie van Malino.

De sultan vertegenwoordigde West-Borneo op de conferentie.

Deze 33-jarige sultan verklaarde dat de Malino-conferentie een omwenteling in de houding der Javaanse Indonesiërs teweeg had gebracht, vanwege het competitie-element dat door de vertegenwoordigers van de andere gebieden in Indië geintroduceerd werd. Hij schilderde de Indonesische Republiek af als gescheurd zijnde door innerlijke onenigheid en zeide dat de verwachting dat de populariteit van den „Minister-President" Soetan Sjahrir, als resultaat van zijn ontvoering door extremisten, toe zou nemen niet verwezenlijkt is; terwijl de daaropvolgende beloofde zuivering van de meest redicale elementen uit de Republikeinse officiële kringen niet doeltreffend genoeg doorgevoerd is. Hij verklaarde verder dat als resultaat hiervan Sjahrir door openlijke en bedekte tegenstanders bedreigd wordt.

„Sjahrirs macht ligt in de zwakheid van Nederland", zeide hij, „en Sjahrir zal deze zwakheid ten volle exploiteren.".

„De Republiek put tevens sterkte uit het gemeenschappelijke wantrouwen tegen de Nederlanse plannen; en dit wantrouwen wordt gevoed door de voorzichtige Nederlandse officiële verklaring en de nadruk die zij leggen op de noodzaak om het kader van het Nederlandse Koninkrijk te behouden."

Hij voegde hieraan toe, dat hij geloofde dat de reputatie van Soekarno, den door de Japanners aangestelden „president van de republiek", in de laatste weken meer vermeerderd dan afgenomen is.

Soekawáti vertelde den verslaggevers dat hij bevreesd is voor de gevolgen indien Indonesië van het Nederlandse Koninkrijk af zal breken, vooral omdat Indonesië een grote hoeveelheid technische en economische hulp nodig had, „die wij van Nederland hoopten te krijgen". (Aneta)

JONKMAN OVER INDONESIË.

Minister Mr. Jan A. Jonkman verklaarde op een bijeenkomst van de Partij van de Arbeid, die een Indonesisch Congres had belegd te Amsterdam, dat de onderhandelingen voor een regeling met Nederlands Indië alleen succes kunnen hebben indien Nederland bereid is de Indonesiërs op voet van gelijkheid te behandelen en er zich van zal onthouden te veel voorwaarden te stellen, daar het stellen van deze voorwaarden slechts wantrouwen opwekt bij de Indonesiërs.

Verder verklaarde hij, dat de samenstelling van de Commissie-Generaal Nederland in Indonesië politiek crediet doet verlenen — „De Tijd" deelde Zaterdag mede, dat de Commissie zal samengesteld zijn uit Prof. Schermerhorn en de heren Van Poll en Feyke de Boer. — De Minister verklaarde, dat beide partijen het er over eens zijn, dat een oplossing niet van buiten moet komen maar van binnen uit. De Heer L. N. Palland, lid van de Tweede Kamer, zeide, dat een internationale druk in het programma van Lord Killearn staat. Hij zeide dat Nederland in Azië niet langer de rol kan spelen van een klein land met kolonies (Amsterdam, Aneta)

CONFERENTIE UITGESTELD.

De conferentie die zou plaats hebben tussen de Republikeinse autoriteiten en vertegenwoordigers van Chinese troepen van Java en Madoera, welke was vastgesteld van 13 tot 15 September, is op verzoek van de Chinese afgevaardigden uitgesteld tot 17 en 18 September (Batavia, Aneta, 10.9).

VAN MOOK WIL VERDER PRATEN.

Dr. H. J. van Mook zal naar alle waarschijnlijkheid Maandag een brief aan Sjahrir zenden met het voorstel hun conferenties

IDENBURG NAAR BATAVIA.

Dr. Idenburg vertrok Dinsdag per KLM naar Batavia (Den Haag, Aneta ,10.9).

Onze Marine: Een Desillusie

„In onzalig nietsdoen verzuren jonge levens“

„De Linie" schrijft:

„De zee bruist onze Glorie...", het zeemansbedrijf schiep Nederland een brok goodwill; het verruimde onze blik en maakte onze buitenlands-politieke opvatting tot maritieme. De zee opende ons de wereld en haar rijkdommen van geestelijke en materiële aard...... Den zeeman is men sympathiek gezind en men vergeeft hem veel; zijn uniform verpersoonlijkt voor velen iets jongs en krachtigs, iets oprechts en fris......

Maar dat hij opvalt en bizondere gevoelens opwekt, bewijst dat hij een witte raaf is temidden van het gevogelte van diverse pluimage hetwelk het totaal van ons volk uitmaakt, n'en déplaise de krampachtige pogingen van een actief Comité als „Onze Marine" of een „Onze Vloot".

Niettegenstaande het feit, dat het Nederlandse volk een varend volk wordt genoemd, heeft een groot deel van ons volk van ouds geen deel aan dit bedrijf, noch met hart en gemoed, noch met kennis.

Een heilig huisje?

Een eenvoudig Engelsman vroeg op een dag in Portsmouth den Commandant van een immens slagschip te spreken met als reden voor dit bezoek, „dat hij zijn schip eens kwam bekijken!" Hoe ver staan wij hier nog van af! Want hoewel ook wij kunnen spreken van **onze** Marine, vraagt niemand het, de begroting van het Departement te analyseren en te beschouwen noch tracht men door te dringen achter het „ijzeren gordijn", dat het vraagstuk harer oorlogsvrijwilligers afschermt, noch nam iemand stelling tegen de tragi-comedie harer interne zuivering onder leiding van een quasi-juridische aanklager-uit-eigen-kring.

Het is moeilijk, om hier oorzaak en gevolg te scheiden. Is de apathie onzer bevolking, welke het de honderden-millioenennota van Marine en de schrijnende schande van het bedrog ten opzichte van zoveel jonge Nederlanders deed accepteren zonder commentaar, zodat de Minister werd gedrongen tot een houding van zwijgzaamheid, òf had de Marine iets te verbergen, zodat zij zich, bewust van haar fouten, moest hullen in geheimzinnigheid, teneinde zich lastige vragers van het lijf te houden? Wie zal zeggen, of zij dit Heilig Huisje heeft gebouwd om er zich in terug te trekken òf dat ons volk zijn Marine in een Heilig Huisje heeft geduwd?

Rekenschap gevraagd.

In dit stadium van zijn staatkundige historie bezint zich ons volk op de erfenis, welke een demissionaire regering het heeft nagelaten, omdat het nu wellicht de gelegenheid krijgt om de rechte weg te hervinden, welke door ongecontroleerde ministers in het naaste verleden is verlaten. Gelukkig, dat het deze gelegenheid heeft! Want bij de aanvang van het nieuwe is het helaas gewenst te constateren, dat het beleid van onzen Minister van Marine J. de Booy niet heeft voldaan aan morele normen, aan de eisen van gezonde democratie, noch aan die van sociale en sociaal-paedagogische, dus Christelijke rechtgeaardheid.

Hoe men de cijfers ook wil groeperen tot een positieve regeermogelijkheid, de uitslag heeft bewezen, dat de meerderheid èn principieel Christelijk èn gezond-democratisch is (hoe men deze democratie ook noemen wil: egalitair, progressief, organisch, socialistisch, personalistisch of Chistelijk!). Vatten wij beide tendenzen samen op het terrein der zorg voor onze jeugd en toetsen wij deze aan de opvattingen, welke de Marine heeft blijken te bezitten sinds zij duizenden jongens opnam in haar gelederen, dan zien wij, dat dit Ministerie deze stromingen en eisen van ons volk wel geheel heeft verwaarloosd en ernstig is tekort geschoten in haar plichten ten opzichte van het jonge volk, dat aan haar werd toevertrouwd.

Onmachtig tot opvoeding.

De Marine moge in het verleden een goede leerschool zijn geweest voor sommige burgerdeugden en voor discipline (over de huidige school in dit opzicht ware nog een boekje open te doen), opvoeding in de eigenlijke zin des woords heeft de Marine nooit gegeven. De Marine is zeer gepreoccupeerd en te zeer van liberalen huize om zich druk te maken over problemen van geestelijke aard. Zij meent, dat zij kan volstaan met een goede personeels-administratie en met een bepaald aantal geestelijke verzorgers, aalmoezeniers en predikanten. Het Ministerie van Marine had na de oorlog enorme kansen en het had de wind mee als nooit tevoren.

Een uitstekende jongelingschap stroomde haar toe als oorlogsvrijwilliger, veelal jonge, fanatieke, vaderlandse jongens uit het Zuiden, die de stellige wil hadden, zich geheel te geven voor het vaderland-in-nood. Deze nood van het vaderland deed de ouders heenstappen over de bezwaren, die zij van nature en in geweten konden hebben tegen dienstneming en tegen verbreking met het zegenrijke gezinscontact. Zij vertrouwden hun jongens toe aan voor hen onbekende leiders, menende, dat de oorlog en de omstandigheden de Marine wel iets hadden geleerd en in de vaste overtuiging, dat er een nieuwe wind woei, welke diepere ernst en een hoger persoonlijk verantwoordelijkheidsgevoel medevoerde.

Op welk een teleurstelling is het uitgelopen! Hoe is gebleken, dat een vos wel zijn haren, maar niet zijn streken verliest! De behandeling der jongens is volkomen onpersoonlijk. Geen officier neemt zich de moeite, dieper door te dringen in de behoeften naar geestelijke en morele steun. De jongens ontvangen geen aanmoediging of hulp tot goede tijdpassering. In overvolle kazernes of schamele barakken zonder cantines, zonder studiegelegenheid brengen zij hun avonden door. Ouderen en helaas meer-„ervarenen" worden op hen losgelaten met al de gevolgen van dien. De toon van de officieren is zoal niet grof, dan toch veelal laatdunkend en sarcastisch (voor den marine-officier geldt immers slechts de beroeps-man!); van een persoonlijke band, eventueel met de ouders, is geen sprake.

Geknakte jeugd.

Zo brengen ze hun jonge maanden, neen — jaren, door zonder compensatie voor het niets-doen en voor de saaiheid en monotone sleur van het bestaan. Voor lectuur wordt niet gezorgd, een ernstig gesprek-op-zijn-tijd blijft achterwege. Zij worden behandeld als nummers en als overrijpe volwassenen, die de a-morele of immorele trucjes moeten leren als noodzakelijk onderdeel van hun militaire bestaan. Een quasi-mannelijk cynisme wordt hen bijgebracht als hoogste levenswijsheid. Zij houden het midden tussen gedetineerden en lieden-in-voorarrest, tussen tuchtschooljongens en lieden-in-werkverschaffing. Er is geen fleur, geen sjeuïgheid, geen glans en geen ontplooiïngsmogelijkheid geschapen.

In opperst enthousiasme hebben zij zich gemeld en de Marine heeft hen in haar greep en wenst geen rekening te houden met de diepere grond van hun meldingsdrang. In een onzalig nietsdoen verzuurt hun leven en wordt hun de illusie van een normale toekomst ontnomen. Zij worden zonder enige zin overgeplaatst van hot naar her; men zoekt hen bezig te houden met futiliteiten en hun dagen te vullen met zich steeds-herhalende begin-oefeningen. Het opkomende en logisch-verklaarbare defaitisme van deze jongens, vijf-jarige H.B.S.-ers en studenten onzer universiteiten, wordt gekeerd met verstrengde strafmaatregelen en de mogelijkheid van een immer-toenemend aantal dagen licht-arrest. Men legt hun automatisch de normen van actief-dienende beroepsmilitairen, vergetende, dat er voor de uitgroei in en na de puberteitsperiode andere normen zijn, waarnaar zij moeten worden behandeld en beoordeeld.

Waag het niet, een lans voor hen te breken; het antwoord luidt: „Ik wou, dat ik het zootje maar kwijt was!" O typische uiting van onmacht en van onwil, om van het leven dier jongens iets beters te maken en hun de pil van het gedesillusioneerde niets-doen te vergulden!

De Minister schoot tekort.

Deze onmacht om als opvoeder op te treden en verantwoording te dragen over kostbaar mensenmateriaal kan men den officieren bijna niet kwalijk nemen. Hun opleiding op het Koninklijk Instituut was er een van heel veel exacte geleerdheid, maar allerminst een van zelfstandig geestelijk denken. Zij groeiden op in een volmaakt-gematerialiseerde sfeer, waarin zij zich ten opzichte van den mens konden handhaven met het Reglement Krijgstucht op de achtergrond. De grote stromingen van deze eeuw gingen aan hun eenzijdige belangstelling voorbij en van personeels-zorg naast -administratie hebben zij nimmer iets geleerd.

Doch al kan men de officieren misschien ten dele verontschuldigen voor dit bijna-geheel ontbreken van hogere persoonlijke tendenties, de Minister van Marine in het demissionnaire Kabinet stellen wij ernstig in gebreke. Hij dekt met zijn verantwoordelijkheid de negativiteit van zijn officieren en laat toestanden bestaan, welke in een Christelijke en democratische maatschappij ten hemel schreien.

Wellicht kon men van deze zakenman-van-grote allure niets anders verwachten en kan men hem excuseren door te wijzen op het feit, dat hij roeien moest met de oude riemen, die hij ter beschikking had, riemen, waaruit de veerkracht verdwenen is.

Maar wij als Katholieken en als ouders van oorlogsvrijwilligers, zullen de dag roemen, waarop een nieuwe Bewindsman het heft zal overnemen aan het Lange Voorhout in Den Haag; een Bewindsman, die de moeite zal nemen bij zijn reizen iets dieper door te dringen in de sfeer der oorlogsvrijwilligers; een Bewindsman, die zich niet slechts door de commandanten zal laten voorlichten over de moraal van de troep; een Bewindsman, die zich persoonlijk het lot aantrekt van bv. jongens die reeds 18 maanden „in opleiding" zijn voor de Marine-Luchtvaart-Dienst en het nooit verder brachten dan barakken opruimen, wacht doen, puin ruimen, exerceren en verhuizen zonder ooit een vliegtuig te hebben gezien; een Bewindsman tenslotte, die zich de representant weet van het beste deel van ons gelovig en menselijk volk, van hetwelk hij de verantwoordelijkheid van harte overneemt.

Ons volk eist.

De nieuwe Bewindsman van Marine zal de moed moeten hebben zijn droog-administratieve, verautomatiseerde personeels-afdeling om te zetten in een verjongde, volop-levende afdeling voor personeelszorg, opdat aan de wensen, neen, de eisen van Christelijk Nederland worde voldaan volgens de uitslag der verkiezingen, welke ook in dit opzicht een taal hebben gesproken, welke niet kan worden misverstaan. Indien het werkelijk onze apathie is geweest, welke het den Minister mogelijk heeft gemaakt zijn plicht ten opzichte van de jongeren te verwaarlozen, dan zullen wij, Katholieken en gelovige Protestanten, deze onverschilligheid van ons moeten afschudden en moeten doordringen achter het scherm van deze „silent service", opdat geen nieuwe Bewindsman de kans krijge, om in één jaar méér aan onze zonen te bederven, dan wij in een gehele jeugd er aan hebben kunnen verbeteren.

GETROUWD:

C. DOELMAN

met

I. MASPAITELLA.

SURINAME

11 Sept 1946

STAKERS TELEURGESTELD.

Vanmorgen, terwijl de Albert (Alcoa-lijn met 60 ton veevoer en 70 ton bouwhout) de St. Annabaai uitvoer omdat de stakende havenwerkers het belang van ons eiland niet inzien, was het druk voor de Havencentrale. Ze had haar kwartieren opgeslagen in een der loodsen aan de werf en tallozen groepeerden zich voor de ingang. Enkelen gingen naar binnen, werden geregistreerd. Zij waren het eerst. Met man en macht heeft het Gouvernement gewerkt om de Havencentrale terstond in werking te stellen. Wie niet ingeschreven staat, mag niet werken. De Havenwerkers wilden het zelf zo.

Daar kwamen de eersten naar buiten. „Jullie behoeft niet naar binnen te gaan, want er staat toch niet op de formulieren dat wij 1,25 G en 1,75 G. krijgen". was het wat ze hun kameraden te vertellen hadden. Aldus geschiedde het dat de rest zich niet liet inschrijven.

Hieruit blijkt wel de ernstige onkunde omtrent wat een Havencentrale feitelijk is. Een Havencentrale is voor de havenarbeider een soort Loterijbond, die geld garandeert zonder werk.

„Er valt", zo zeide een welingelichte bron op Sociale Zaken ons mede, moeilijk of niet met de mensen te spreken. Er moet thans iets gedaan worden."

WAT VOOR CURAÇAO VERLOREN GING.

Als gevolg van de staking der havenwerkers moesten, gelijk reeds eerder vermeld, het ss. „Cottica" en een schip van de Grace Line de voor Curaçao bestemde lading weer meenemen.

Onder de lading van de „Cottica" behoren 360 balen zemelen, bestemd als veevoeder waaraan thans een ernstig tekort bestaat zodat het vee al minder melk levert en de vrees gekoesterd moet worden dat het zal afsterven. Behalve de zemelen, die uit Suriname afkomstig waren nam de „Cottica" ook 810 kratten Surinaamse sinaasappelen en 147 kratten Surinaamse grapefruits mee terug.

De volgende goederen uit Nederland konden niet gelost worden en werden dus weer meegenomen: 250 kratten aardappelen, 189 kisten boter, 30.000 stuks rode dakpannen, 17.500 stuks rode tegels, 700 stuks vorstpannen en 17.500 stuks holle pannen.

Door het schip van de Grace Line werden o.a. 200 zakken maïsmeel, bestemd voor Curaçao, weer meegenomen. Deze maïsmeel was juist van de goedkope soort, terwijl een der redenen van de havenstaking was dat het funchimeel zo duur is. Voorts nam het schip de volgende goederen weer mee: 745 kisten soep in blik, 1555 kratten aardappelen, 70 kisten uien, 360 kisten spijsolie (aan spijsolie is reeds een tekort) en 100 kisten zalm in blik.

Wij vernemen dat enkele schepen die op weg naar Curaçao waren, waaronder de „Archimedes" en de „Ganimedes" opdracht hebben gekregen om de lading elders te gaan lossen.

GEVANGENEN LOSSEN LEVENSMIDDELEN.

De R.P.D. meldt ons:

De Procureur-Generaal heeft na overleg met den Gouverneur opdracht gegeven om gevangenen aan het werk te zetten teneinde de levensmiddelen te lossen welke anders als gevolg van de staking der havenwerkers verloren zouden gaan. Hedenmorgen zijn 45 gevangenen, waaronder enkele havenarbeiders die de winches bedienen, onder politie-geleide naar de haven gegaan en hebben dit voor Curaçao onontbeerlijke werk aangevat.

BEMANNING LOST ZELF.

Vanmorgen is het Dominicaanse stoomschip Julia met dames & sinaasappels binnengevaren. De lading zal vanmiddag door de bemanning onder politiebewaking worden gelost.

BESPREKING.

Sociale Zaken, Bemiddelaar Plantz en de R.K. Volksbond (Pater Brada, Constan Casiano, Pedro M. J. Kroon) hielden vanmorgen een bespreking, waarbij van de zijde des Volksbonds al het mogelijke gedaan werd om de moeilijkheden tot een polossing te brengen.

SCHEEPSBERICHTEN.

10 September 1946.

Panama naar Antwerpen, Seaboard Ranger van Cristobal, Port Dunedin naar Londen, Sem Tyne naar Londen, Julia van Santo Domingo, Evangeline Park van Las Piedras.

11 September 1946.

...Stella Polaris van La Guaira.

LOGAN GAAT TERUG.

Prof. Dr. Rayford van de Howard University te Washington, bracht Dinsdagmorgen een afscheidsbezoek aan den Gouverneur. De Noordamerikaanse hoogleeraar, die enkele weken in ons gebiedsdeel doorbracht en o.m. materiaal verzamelde over Nederlands West Indië voor zijn Universiteit, zal a.s. Vrijdag naar de Verenigde Staten weerkeren.

KRUL KOMT.

Op verzoek van Zijne Excellentie den Gouverneur zal de Heer W.J.F.M. Krul, directeur van de Rijks Drinkwatervoorziening in Nederland, einde dezer maand en bezoek brengen aan Curaçao om met de deskundigen van dit gebiedsdeel het drinkwaterprobleem te bespreken. De heer Krul is voor een dienstreis naar de Verenigde Staten vertrokken en zal van New York naar Curaçao reizen. Hij wordt 27 September hier verwacht.

SOL BLOOMS DOCHTER OP DOORREIS.

Hedenmorgen is met de „Stella Polaris" aangekomen Mejuffrouw Vera Bloom, dochter en medewerkster van Sol Bloom, lid van het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigde" en het Comité van Buitenlandse Zaken. Mejuffrouw Bloom werd bij aankomst — om 6.30 hedenmorgen — namens Zijne Excellentie de Gouverneur begroet door Kapitein E. C. J. M. van de Laarschot.

OOK CURAÇAO.

De Directeur Generaal van de Nederlandse Posterijen, de heer L. Neher, die een ambtenlijk bezoek aan de Verenigde Staten brengt, zal begin volgende maand ook Curaçao bezoeken.

VOORSTELLEN OP LUCHTVAARTCONFERENTIE.

Curaçao als middelpunt.

Op de Caraïbische Luchtvaart-Conferentie te Washington heeft de Nederlandse afgevaardigde A. P. Dekker in de Commissie voor **Verkeerscontrole** voorgesteld, dat verkeerscontrolecentra ingesteld worden in Curaçao en zeven andere punten om alle burgerlijke luchtvaart binnen het bepaalde gebied te controleren. Ook stelde hij voor Paramaribo en zestien andere plaatsen toe te rusten met instrumenten om blinde landingen mogelijk te maken (Washington, Aneta, 10.9).

VERKEERS-ONGEVALLEN.

Een lichte aanrijding vond plaats op de Weg naar Welgelegen ter hoogte van Plantersrust, tussen een stilstaande vrachtwagen en een autobus. Beide motorrijtuigen liepen enige schade op.

Oorzaak: De autobus passeerde de voor haar stilstaande vrachtwagen te kort.

Een aanrijding vond plaats op de weg naar Caracasbaai ter hoogte van Janwé tussen een autobus en een bakkervrachtwagen. Het linkerachterspatscherm van **de autobus werd ingedeukt.**

Oorzaak: De bestuurder van de bakkervrachtwagen stak van **de linkerzijde** van de weg naar de rechterzijde de weg over of het moment dat de autobus wilde voorbijrijden.

Op de parkeerplaats tegenover de Wilhelminaschool werd een personenauto aangereden. Van deze auto werd het rechterach**terspatscherm ingedeukt.** Dader onbekend.

Op de Weg naar St. Rosa had een ernstg verkeersongeval plaats tussen een stilstaande auto en een andere personenauto. Beide voertuigen werden ernstig beschadigd. Een der inzittenden van de stilstaande auto werd gewond en is in het hospitaal opgenomen.

Oorzaak: De personenauto passeerde de stilstaande auto te dicht, waardoor beide voertuigen met elkaar in botsing kwamen.

In de Van den Brandhofstraat had een aanrijding plaats tussen een dumpvrachtwagen en een personenauto. Van de personenauto werd het linkerachterspatscherm vernield.

Oorzaak: De bestuurdr van de dumpvrachtwagen verleende aan den bestuurder van de personenauto geen voorrang.

Op de Schottegatweg ter hoogte van de dokterskamer te Rio Canario had een aanrijding plaats tussen een pick-up en een wielrijder. De wielrijder brak zijn linkerbeen. Hij rijwiel werd geheel vernield.

Oorzaak: De van de richting van Rio Canario uit komende wielrijder stak plotseling vóór de van de tegenovergestelde richting uit komende pick-up de weg over.

ONS KONINKRIJK

VAN KLEFFENS VERLIEST.

Mr. Eelco N. van Kleffens heeft zijn strijd om de aanklacht van de Oekraïne tegen Griekenland van de agenda van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties af te houden, in afwachting van verdere bekrachtiging van de aanklacht, verloren met 7 tegen 2 stemmen. Twee stemmen hebben zich onthouden. Waarnemers gaven te kennen, dat de motie om de Oekraiense aanklacht op de agenda te houden maar op het nippertje doorgevoerd is, aangezien ten minste zeven stemmen nodig zijn, volgens de regels van de Veiligheidsraad, om zulk een voorstel aan te nemen. Het voorstel werd bestreden door Nederland en Engeland. Australië en Brazilië hebben niet gestemd.

In een uiteenzetting van zijn voorstel verklaarde Dr. Van Kleffens: „Op risico van in herhaling te vervallen, wens ik nogmaals te kennen te geven, dat wij aan niemand het recht weigeren om een voorstel te bekrachtigen. Wij zeggen tevens niet van te voren, dat een zaak niet goed bewezen is. Wij hebben alleen iets tegen de vorm in welke het voorgedragen is. Boven alles wensen wij niet de schijn te geven besprekingen hierover te vermijden. Er is zeker niemand, die een bespreking wil vermijden als het een voldoende bewezen zaak treft. Nu hebben wij zojuist van den vertegenwoordiger van de Sovjet-Unie, in een zeer lange uiteenzetting, een verklaring gehoord, die mijns inziens gewoon een uitbreiding van de Oekraiense aanklacht is. Wij hebben zeer veel over subjectieve critische beschouwing gehoord, en zeer veel over alle mogelijke dingen, verschrikkelijke trommels en zelfs iets over het Griekse plebisciet, alsof dat iets te maken heeft met het geschilpunt.

Wij hebben zelfs dingen gehoord, die volkomen vreemde vraagstukken betreffen. Maar — en dit is volgens mij het belangrijkste — niets, maar dan ook absoluut niets, dat werkelijk de naam bewijs verdiend heeft. Zeer veel beweringen, maar geen brief, geen rapport, geen map, geen photo. Om kort te zijn, niet één document van een objectieve natuur is ter examinatie en onderzoek voor ons op tafel gelegd, om enig aanvangsbewijs te verschaffen. Wij hebben zulk bewijs nodig.

Het gehele geval lijkt mij onbevredigend. Als wij het telegram van den heer Manuilsky lezen, schijnt de belangrijkste aanklacht de invallen van Griekse benden op Albaans gebied te zijn. Maar gedurende al de dagen, die voorbij zijn gegaan sinds de Oekraiense Regering voor het eerst haar aanklacht heeft ingediend is niet een geluid gehoord uit het land, dat verondersteld is zo benadeeld te zijn, namelijk Albanië. En ik wens de opmerking te maken, dat Albanië ten volle gerechtvaardigd is zelf een aanklacht in te dienen en dat het voor deze Raad veel begrijpelijker zou zijn geweest als Albanië zelf een aanklacht ingediend had in plaats van de Oekraiense Socialistische Sovjet Republiek. Nu echter, mijnheer de President, als wij dit geval zeer kalm en onpartijdig bekijken, geloof ik dat het geschilpunt eigenlijk hier op neerkomt: Sommigen van ons denken, geloof ik, dat als een lid een onbewezen aanklacht indient, de Raad alleen maar maatregelen van een beteugelend karakter hoort te kunnen nemen, wat de heer Johnson noemt een snelle afkeuring van de zaak, nadat het uiteengezet is en nadat de Raad alreeds lijdelijk, en men zou zelfs kunnen zeggen, hulpeloos naar de uiteenzetting geluisterd heeft.

Anderen denken echter, en daar ben ik er een van, dat als de aanklacht zo gezien licht gebaseerd schijnt te zijn, zonder enig bewijs en naar het schijnt een ander oogmerk dient, dan en alleen dan hoort er een preventieve maatregel genomen te worden om te voorkomen, dat de Raad misbruikt wordt. Dat betekent het niet toe te staan een aanklacht op deze wijze — nogmaals leg ik de nadruk op deze woorden: op deze wijze — op de agenda te plaatsen, niemand te verhinderen gehoord te worden, maar degene die de aanklacht aandient in de gelegenheid te stellen, als het wenselijk geacht wordt, enig aanvangsbewijs aan te voeren.

Hieruit volgt dat ik niet de mening deel van mijn Mexicaansen medewerker, nl. dat het aannemen van de agenda slechts een formaliteit is, in andere woorden een automatische handeling.

Voor al deze redenen, Mijnheer de President, vraag ik nogmaals dat wij over het voorstel — waarover volgens mij genoeg gezegd is —, stemmen; het voorstel welk aangeboden is in de vorm van een ontwerp-agenda om de Oekraiense aanklacht op de agenda toe te laten.

Als dit niet aangenomen wordt, betekent dit niet, zoals ik alreeds op 28 Augustus verklaard heb, dat de Oekraiense delegatie uitgesloten is gehoord te worden, doch alleen maar dat zij in de gelegenheid gesteld wordt, als zij dit wenst, een beter-bekrachtigde aanklacht in te dienen" (Aneta).

Kamer van Koophandel en Nijverheid

Handelsregister

Een ieder, die nog niet aan zijn verplichting, overeenkomstig de desbetreffende wetsbepalingen, tot het doen van opgaaf voor inschrijving in het Handelsregister der Kamer van alhier gevestigde zaken, waaronder „zaak" in den zin van de Handelsregisterverordening P.B. 1944 No. 203, wordt verstaan, elke onderneming (behoudens een aantal uitgezonderde) waarin eenig bedrijf, door wien ook wordt uitgeoefend, heeft voldaan, wordt hierbij **NOGMAALS** dringend verzocht **TEN SPOEDIGSTE ALSNOG** daaraan te willen voldoen.

Tot het doen van de voorgeschreven opgaven voor bedoelde inschrijving is gehouden de persoon die eigenaar der zaak is. Behoort de zaak aan meer dan een eigenaar dan zijn allen tot het doen van de opgaven gehouden.

Wordt de zaak namens den eigenaar door een ander gedreven, dan zijn beiden tot het doen van de opgaven gehouden.

Behoort de zaak aan eene naamlooze vennootschap, eene wederkeerige verzekerings- of waarborgmaatschappij, eene coöperatieve of eene andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging of eene stichting met meer dan een bestuurder, dan zijn alle bestuurders tot het doen van de opgaven gehouden.

Zijn twee of meer personen gehouden tot het doen van eene zelfde opgaaf (voor dezelfde zaak) dan is, zoodra een hunner zijne verplichting heeft vervuld, die van den ander of van de anderen opgeheven.

Van elke wijziging van hetgeen in het Handelsregister is ingeschreven, moet onverwijld opgave worden gedaan.

De benoodigde opgaafformulieren zijn kosteloos voor rechthebbenden verkrijgbaar op het Secretariaat der Kamer.

De Secretaris, zal desgewenscht gaarne de noodige inlichtingen voor het invullen der formulieren geven, **vergezeld van zoodanige aanwijzingen als in het belang van het Handelsregister dienstig zullen worden geoordeeld.**

Verzuim van de hiervoren bedoelde opgaven is strafbaar gesteld.

De Secretaris.
Th. A. C. BEAUJON.

Heden ontvingen wij het ontstellende bericht van het overlijden op 3 September j.l. in Aruba van onzen geliefden echtgenoot en stiefvader

JONKHEER WILLEM DE BRAUW

in den leeftijd van 55 jaren.

M. A. de Brauw-Heybroek
E. M. de Meyier-van Andel.

Oosterbeek, 4 September 1946.
Huize „de Valkenburg".

Eenige en algemeene kennisgeving.

NEDERLAND—STO. DOMINGO.

Het Ministerie van Economische Zaken deelde Maandag mede dat Zondag a.s. de rechtstreekse telefoonverbinding tussen Nederland en de Dominicaanse Republiek heropend wordt. (Den Haag, Aneta, 10.9).

TEGEN JAPANSE MONOPOLIES.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken deelde Dinsdag mede, dat het Geallieerde Opperbevel in Tokio opgave wenst van gegevens nopens de Nederlandse deelnemers in Japanse ondernemingen, dit met het oog op Nederlandse belangen wanneer in de toekomst maatregelen worden genomen tegen Japanse ondernemingen van monopolistische aard. (Den Haag, Aneta, 10.9).

BEURSBERICHTEN.

Lichte handel op de effecten beurs. Plantages, banken, staatsobligaties stevig, Shell en Unielever elk 9 punten omlaag. (Amsterdam, Aneta, 10.9).

„PANDA" HAD HEIMWEE.

„Panda", de hond van prinses Irene, is terecht. Het trouwe dier, dat met „Jan Jaap", de lievelingshond van prinses Beatrix, naar een familie te Hilversum uit logeren was gezonden en daar weggelopen was, heeft klaarblijkelijk heimwee gekregen en geprobeerd naar huis te lopen. Te Baarn werd „Panda"", moe en hongerig teruggevonden.

BIEZONDER GESCHENK.

Als biezonder verjaardagsgeschenk aan de Koningin hebben de Limburgse mijnwerkers op 31 Augustus doorgewerkt. Gedurende de week, die op 30 Augustus eindigde, werd voor het eerst sedert de bevrijding een dagelijks gemiddelde bereikt van meer dan 30.000 metrieke ton. (Limburg, Aneta, 10.9).

NIEUWE FABRIEK VOOR KUNSTMESTSTOFFEN.

De Nederlandse Regering zal een bedrag van 3 tot 4 millioen gulden besteden om te Lutterade een 9e fabriek voor kunstmeststoffen, die gefabriceerd worden uit afvalproducten van de staatsmijnen, te bouwen. Op dit ogenblik wordt per jaar voor 30 millioen gulden ingevoerd (Amsterdam, Aneta, 10.9).

NIEUWE BASIS GEVRAAGD

De scherpe daling in Noordamerikaanse waardepapieren heeft ertoe geleid, dat in de Eerste Kamer aan de Regering gevraagd is de basis waarop deze waardepapieren geschat worden, te wijzigen. Dit staat in verband met een wetsontwerp op de kapitaalwinst — belasting, die op het ogenblik in behandeling is.

Dit wetsontwerp voorziet onder meer belastingen op Nederlands bezit van Noordamerikaanse waardepapieren, die geschat worden op basis van de quotering van 31 December 1945 bij sluiting van de New Yorkse beurs.

Een voorlopig verslag dat Maandag gepubliceerd werd, zegt o.m. dat verschillende leden opmerkten, dat het zeer onrechtvaardig zou zijn deze basis niet te wijzigen. Andere leden waren van mening dat het de voorkeur verdient fondsen te verkrijgen door de Duitse schadevergoedingen te verhogen in plaats van te drastische belastingen op kapitaal winst te heffen (Den Haag, Aneta, 10.9).

INSPECTIE.

Vóór het vertrek van de „7 December" Divisie, hebben Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard en Generaal Jean M. G. de Lattre de Tassaigny, de commandant van de Franse bezettings-zone in Duitsland, de troepen in ogenschouw genomen. Bij de parade waren tevens aanwezig de Sultan van Pontianak (Borneo), Luitenant Generaal H. J. Kruls en de Minister van Oorlog Alexander H. H. Fievez (Aneta).

DE WAPENSTILSTANDS-ONDERHANDELINGEN.

De Republikeinse Generaal Majoor Spehardjo, commandant van het Indonesische Leger in Sumatra, vergezeld door twee TRI kolonels zijn Maandag uit Sumatra te Batavia gearriveerd en zullen deelnemen aan de wapenstilsonderhandelingen. Bij de afwezigheid van Sjahrir, die naar alle waarschijnlijk nog een week in Midden-Java zal verblijven, zullen de wapenstilstandsonderhandelingen onder voorzitterschap van den Indonesischen vice-minister van Buitenlandse Zaken, Hadji Agoes Salim, voortgang vinden (Batavia, Aneta).

COMMISSIE NAAR HET BINNENLAND.

Maandag werd bekend gemaakt, dat de Nederlands Indische Regering het aanbod van de Republikeinse regering om een commissie te sturen naar het binnenland van Java, dat onder Republikeins bewind staat, aangenomen heeft; de Commissie zal Zondag uit Djokjakarta vertrekken (Batavia, Aneta).

WALVISJACHT MET VLIEGTUIGEN.

De Eerste Nederlandse Walvisvaart-maatschappij heeft in Engeland twee walrus-amphibietoestellen aangekocht. Zij zullen dienen voor het opsporen van walvissen en als hulpmiddel bij de navigatie in de poolstreken. Het ministerie van Marine heeft ervaren personeel voor dit doel afgestaan.

HEILIG JAAR IN 1949.

Ten einde op waardige wijze het gouden Priesterjubileum van Paus Pius XII te kunnen herdenken, zal in 1949 het Heilig Jaar niet in December, doch in April van dat jaar worden geopend.

De gelovigen uit de gehele wereld, die ter gelegenheid van het Heilig Jaar naar Rome zullen komen om de afaat te verdienen, zijn in de gelegenheid om tegelijkertijd het gouden Priesterfeest van den Paus mede te vieren.

ARUBA
DE GOUDEXPLOITATIE.

De heer Dionisius van Nijmegen Schonegevel zal heden, op verzoek van Zijne Excellentie den Gouverneur, op Aruba een uiteenzetting geven aan de notabelen van het eiland, het Lid van de Raad van Bestuur, de Statenleden, de leden van de Raad van Politie en het Bestuur van de Kamer van Koophandel, over de komende goudexploitatie.

Sociale Verzekering in de Verenigde Staten.

Uit de stukken, welke kortgeleden aan het „Ways en Means Committee" van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden werden overhandigd, blijkt, aldus Christofoor, duidelijk, dat er in de Verenigde Staten een sterke drang bestaat, om het grote nationale programma der sociale veiligheid, dat in 1935 in werking trad, uit te breiden.

Tijdens de openbare besprekingen van het Congres, waarbij vele personen door de Congresleden werden uitgenodigd om hun mening over dit onderwerp uit te spreken, kwam duidelijk naar voren, dat ook de Verenigde Staten tot die landen behoren, welke zich met het vraagstuk der sociale veiligheid actief bezighouden en de daarop betrekking hebbende plannen en wetten nodig vinden, teneinde het lijden der mensen te verzachten.

Het plan der Verenigde Staten dat reeds zo veel tot stand gebracht heeft om een van de vier vrijheden van het Atlantische Handvest nl. de vrijheid van vrees te verwezenlijken houdt acht principële punten in, welke men in de volgende drie groepen kan samenvatten:

1e. Sociale veiligheid bestaat uit a. verzekering van werklozen en b. verzekering van ouden van dagen.

2e. Staatshulp wordt verdeeld in a. hulp aan ouden van dagen, b. hulp aan armlastige blinden en c. aan hulpbehoevende kinderen.

3e. De gezondheids- en welvaartdiensten bestaan uit a. kinder-, welvaartdiensten, b. diensten voor kinder-creupelen en c. gezondheidsdiensten voor moeder en kind.

Teneinde het persoonlijke en plaatselijke aspect van de sociale welvaart te handhaven, is de federale regering door middel van staats- en plaatselijke autoriteiten haar werkzaamheden begonnen met uitzondering van de verzekering van ouden van dagen. De verschillende behoeften van verschillende delen van het land werden op deze wijze erkend en de plaatselijke aard van wetten, welke van kracht waren, toen de wet over de sociale veiligheid van kracht werd, werd gehandhaafd.

Het opgegeven doel van de ~~wet voor de sociale veiligheid~~ kan men omschrijven als het verschaffen van een minimumgrondslag door sociale verzekering om gedeeltelijk het verlies van lonen en salarissen, dat ontstaat, wanneer men ouder wordt, op te heffen. Andere redenen voor het beginnen van de sociale verzekering zijn blindheid of zoals reeds gezegd, wanneer kinderen de hulp van de zijde van hun ouders of voogden hebben verloren en afhankelijk zijn geworden van de staat.

Werkloozensteun wordt in de Verenigde Staten door de verschillende staten uitgekeerd. De federale regering keert aan de betrokken staten de kosten uit voor de administratie der gelden. De bedoeling van de werklozenregeling is de hulp aan tijdelijk werkloze arbeiders. De verzekering van ouden van dagen bestaat uit een stelsel van nationale betekenis. Het beschermt door de maandelijkse uitkeringen de familie evengoed als de arbeiders.

Het hulpprogramma voor ouden van dagen, blinden en kinderen helpt in zeer vele van de gevallen, welke er dagelijks in de Verenigde Staten bijkomen. De wetten verschillen in elke staat van de ander en de getuigen, welke door de bovengenoemde commissie van het Huis van Afgevaardigden werd gehoord, hebben aanbevolen, de wetten overal met elkaar in overeenstemming te brengen en er een programma voor in de plaats te stellen. Men heeft ook nog voorstellen gedaan, teneinde het programma van de sociale veiligheid uit te breiden op personen, die in eigen dienst staan, landbouwarbeiders en huisknechten, alsmede tot degenen, die in dienst zijn van de staat en plaatselijke autoriteiten.

De „Social Security Board" — de instantie, welke uit naam van de federale regering zorgt voor het tenuitvoerleggen van de wet op de sociale veiligheid — heeft aanbevolen, de sociale verzekering uit te breiden, op alle arbeiders, welke in staat zijn te werken. Deze instantie vraagt tevens pensioenen voor oudgedienden, verlaging van de verzekeringsgerechtigde leeftijd van vrouwen van 65 op 60 jaren, verhoging van uitgekeerde bedragen aan slecht betaalde werklieden en verdeling van kosten tussen werkgevers, werknemers en regering.

Tevens wordt voorgesteld, alle werknemers te verzekeren en een wet van kracht te doen worden, waarbij ook zeelui worden verzekerd. Wanneer de plannen van de „Social Security Board" zouden worden uitgevoerd, dan zou ieder persoon, die hulpbehoevend is, geholpen kunnen worden. Ook zouden dan die Amerikaanse bondsstaten geholpen kunnen worden, welke uit eigen middelen niet in staat zijn, de noodzakelijke bedragen aan te zuiveren.

Meestal is juist veel geld voor behoeftigen nodig, waar de staten niet veel geld ter beschikking hebben. Tot nog toe worden 1.285.000 behoeftigen gesteund en wel door de bemiddeling van de staten. Rechtsstreekse uitbetalingen der federale regering worden verricht aan 1.842.000 personen. Natuurlijk is het programma iets volkomen nieuws. De nieuwe dienst der sociale verzekering is van geweldige omvang en het is weleens voor de verschillende autoriteiten niet gemakkelijk te begrijpen, dat it geheel iets anders is dan de liefdadigheidsinstellingen, welke men tot nog toe kende.

Arthur J. Altmeyr, voorzitter van de „Social Security Board" verklaarde nog onlangs terecht het volgende: „Tien jaar geleden kenden wij bijna nog niet het begrip der sociale verzekering. Toentertijd liepen de discussies over de vraag, of wij tot een dergelijk pogramma in de Verenigde Staten zouden moeten komen of niet. Nu is de sociale verzekering het doel geworden van de democratieën. Ik meen, dat zij het hoofddoel der democratieën moet zijn!"

Bekendmaking.

Met ingang van Zaterdag 14 September 1946 zal het philatelisten-loket geopend zijn op

Woensdagmiddag van 1,30 tot 4 uur
en
Zaterdagmiddag van 1.30 tot 4 uur

inplaats van Maandagochtend en Vrijdagmiddag.

Curaçao, 9 September 1946.

3—2 De Postdirecteur.

Het Communisme blijft innerlijk slecht en kent geen samenwerking

Fel is de haat van de Godlozen.

In schijn neutraal, in werkelijkheid pervers. Daarop legt Paus Pius XI in het laatste deel van Zijn encycliek „Divini Redemptoris", 10 jaar geleden verschenen in zijn beoordeling van het communisme de nadruk. Het gevaar van het communisme kan slechts gekeerd worden, indien de massa voor God wordt teruggewonnen. Daarom is het nodig, dat alle Katholieken meestrijden in de rangen van de Katholieke Actie. Een belangrijke taak rust op de schouders van de standsorganisaties voor de ordening van de staat, welke de Kerk vrij moet laten. De staat moet op zijn beurt waken voor het algemeen welzijn en daartoe op de allereerste plaats de echte kapitalisten treffen.

„Divini Redemptoris".

Eerst toonden de communisten
zich zoals ze zijn.
Maar zo wonnen ze de volken
niet.
Nu doen zij het
onder schijn van goed.
Zo combineren zij
vredespropaganda
met klassenstrijd en onbeperkte
bewapening.
Zij worden neutraal,
zij worden lid van katholieke verenigingen,
zij doen aan werken van liefdadigheid,
schijnen zelfs christelijk,
maar blijven even pervers
van beginselen.
Zij prediken een gematigd communisme
voor christelijke landen.
Zij wijzen op wijzigingen in de
Sovjet-Unie,
de strijd tegen God zou zijn opgegeven.

Laat U niet misleiden!
Zij geven de strijd niet op.
Hier is slechts
een verandering van tactiek.
Het communisme blijft innerlijk
slecht.
Elke samenwerking is uitgesloten
op elk gebied.
Hoe gematigder in het begin,
des te feller later
de haat van de Godlozen.

Gebed en boete.

Maar zonder gebed en boete
beginnen we niets.
Zulke duivels worden slechts uitgedreven
door gebed en vasten.
Daarom een kruistocht,
een verdubbeling van gebed,
vooral van u contemplatieven.
Bidt voor de Kerk,
onder de bescherming van de onoverwinnelijke,
Maria, Hulp der christenen.

Helpers: de priesters.

In dit werk van opbouw ener
nieuwe orde
en voor het aanwenden der geneesmiddelen
moeten de priesters vooraan staan.
Vooral nu geldt voor hen Leo's
woord:
Gaat tot den arbeider,
tot den armen arbeider,
gaat tot de armen.
Nu in onze tijd
moeten zij
elk ander werk
achterstellen
bij het werken voor de armen
De massa moet voor God
worden teruggewonnen.

Katholieke Actie.

In deze moeilijke tijd
moeten de leden meehelpen.
Pius vraagt het u:
Strijdt mee in de rangen der K.A.
Eerst moet de vorming komen
vóór de eigenlijke arbeid.
Daarin moet gestudeerd worden:
sociale clubs, sociale weken,
conferenties, alwat nuttig is,
voor een goede sociale zin.
Zo zullen andere leden van de
apostelen zijn
onder hun medearbeiders
en helpen ze den priester.
Zo zulen andere leden van de
K.A.
mondeling en schriftelijk
de eerste sociale beginselen verspreiden
volgens de pauselijke ensyclieken,
volgens Gods plan.

Standsorganisaties.

De standsorganisaties
kunnen het best werken
— ieder op haar gebied —
voor de ordening van de staat.
Dat Christus overal Koning zij!
Maar als de staat dergelijke instellingen
onder schending van
persoonlijke vrijheid en particulier initiatief
zelf in handen neemt,
dan mag de K.A. niet
kleinzielig afzijdig blijven.
Zij zal in theorie
de nieuwe problemen katholiek
bezien,
in practijk
lid worden van de nieuwe instelling
en deze christelijk maken!

Arbeiders.

Tot u katholieke arbeiders
richt Pius een biezonder vaderlijk
woord.
Moedig en heldhaftig is uw strijd.
Maar zet uw zending voort,
Werkt mee met bisschoppen en
priesters,
brengt de verdwaalde schapen
terug,
laat zien wat de katholieke Kerk
is.

Plichten christelijke staat.

De christelijke staat moet meewerken.
Hij moet propaganda verbieden
Zonder God geen geweten, geen
wet, geen beschaving, niets.

Algemeen welzijn.

Een geordende gemeenschap
moet de staat zijn,
Daartoe is nodig:
werk voor allen,
meer lasten voor de bezitters,
ten bate van het geheel,
en ook om henzelf,
Maar hierin moet de staat
vooral treffen
de echte kapitalisten.

Wijs en sober.

De staat zij sober en wijs,
De ambtenaren moeten zijn
plichtsgetrouw,
vol verantwoordelijkheid.
De staten onderling moeten
zich ordenen als tot één gezin,
zonder wantrouwen en haat,
in God.

Vrijheid voor de Kerk.

Maar vooral moet de Staat
de Kerk
haar reddingswerk laten verrichten
in vrijheid,
Geestelijke en zedelijke krachten
moeten helpen.
Dus zeker:
de Katholieke Kerk!
Met economie en politiek alléén
bestrijdt men het communisme niet
Beseft dan regeerders:
laat de Kerk vrij.
Zonder Haar kunt ge niets.
Steunt Gods Plan!

(Volkskrant)

Ingezonden

Naar aanleiding van het stukje van jongstleden Zaterdag geschreven aan de hand van door Sociale Zaken verstrekte gegevens, dat volgens de grote werkgevers de loonsverhogingen steeds weer in de zak der kooplieden verdwijnen, ontvingen wij van twee koopliedenorganisaties een ingezonden stuk. Hier zijn ze:

Naar aanleiding van het in uw blad van Zaterdag 7 September jl. opgenomen artikel onder het hoofd „Weer Havenstaking", heeft de Kamer de eer u met betrekking tot de daarin voorkomende mededeling als zou de loonsverhogingen steeds in de zak der kooplieden verdwijnen, te berichten dat zulks nimmer het geval kan zijn en zij dit dan ook ten sterkste moet tegenspreken.

Uitdrukkelijk wenst zij naar voren te brengen, dat prijsstijgingen in Curaçao uitsluitend en alleen te wijten zijn aan verhoogde kostprijzen der goederen in de landen van herkomst. Voorts zij opgemerkt dat de prijzen van de artikelen door de Sociale en Economische Zaken worden vastgesteld, zodat van een prijsverhoging dan ook geen sprake is.

De Kamer zou u beleefd willen verzoeken bekendheid aan het vorenstaande te geven.

De Kamer van Koophandel en Nijverheid,
W. F. G. Mensing, Voorzitter,
Y. Beaujon Secretaris.

In uw blad van Zaterdagavond 7 September jl. is een artikel opgenomen, getiteld „Weer havenstaking", waarin o.a. de volgende zin voorkomt:

„De grote werkgevers... zijn er bovendien tegen gekant, dat de loonsverhogingen steeds weer in de zak der kooplieden verdwijnen".

Teneinde de verkeerde indruk, welke een dergelijke uiting op het publiek moet maken, weg te nemen, achten wij het noodzakelijk hiertegenover het volgende te stellen.

De bewering, dat loonsvermeerdering in de zak van de handel zou terecht komen, is volkomen onjuist. De prijzen der meeste goederen zijn inderdaad hoger en lopen bijna dagelijks meer op, doch de handel van Curaçao kan hieraan helaas niets doen. Het is alom bekend, dat Curaçao geen producerend land is en dus volkomen is aangewezen op de invoer van goederen uit het buitenland, en wel tegen de aldaar heersende prijzen. Hogere prijzen in het buitenland hebben automatisch een verhoging van prijzen in Curaçao tengevolge, en aangezien een groeiende inflatie plaats heeft in alle landen, waarvan wij onze goederen betrekken, is het prijspeil op Curaçao de laatste tijd sterk gestegen.

Er bestaat tegenwoordig een neiging om de handel voor alles verantwoordelijk te stellen, en daartegen wensen wij te protesteren. Immers hier op Curaçao is de stijging der prijzen van de goederen niet het gevolg van verhoogde lonen, doch het omgekeerde is waar. Namelijk, dat de noodzakelijke verhoging van prijzen veroorzaakt door opgelopen noteringen in de productielanden de eis voor loonsverhogingen verklaart. De Handel is altijd bereid met de autoriteiten ten volle samen te werken, teneinde tot een bevredigende oplossing van de economische moeilijkheden te geraken. Maar er moet natuurlijk een zondebok zijn, en waarom zou dat niet de handel zijn? De handel immers is de laatste schakel in het productieproces, staat het dichtst bij de consument en is daardoor vanzelf het mikpunt van alle critiek, dikwijls geheel ten onrechte.

Curaçaose Ver. v.d. Handel.

NIEUWS OVERAL

ERNST KURTH OVERLEDEN.

Op 60-jarige leeftijd overleed te Bern, waar hij sinds 1912 gevestigd was, de Oostenrijkse muziekgeleerde Dr. Ernst Kurth. Zijn „Muziekpsychologie" dat in 1930 en „Romantische harmonie" dat in 1926 verscheen, behoren tot de belangrijkste muzikale standaardwerken van de latere tijd. Zijn boek over den componist Anton Bruckner (1925) leidde de Bruckner-studie in geheel nieuwe banen.

MEN KRIJGT HET TERUG

Een speciaal tribunaal te Tiel heeft bevel gegeven de nalatenschap van J. H. H. van der Kolk, een collaborateur en lid van de Nederlands Volks Dienst die onder bescherming stond van de Duitsers, ter waarde van 117.000 gulden, in beslag te nemen. Het gerecht heeft bevel gegeven 100.000 gulden van de nalatenschap over te dragen aan den burgemeester van Tiel, die het zal besteden om degenen die in 1941 gedwongen werden een collectieve boete van 100.000 gulden aan de Duitsers te betalen, terug te betalen.

Deze boete moest betaald worden omdat de bevolking door de Duitsers beschuldigd werd de „verraders te hebben gemolesteerd." (Aneta)

Bovenwinden

STATIUS KRIJGT ZIJN VLIEGVELD.

Naar wij vernemen zal Sint Eustatius zijn vliegveld krijgen. Dit is zeker een uitkomst voor het eiland.

ZUSTER MAGDELA VERTROKKEN.

Op 7 September is Zuster Magdela hoofd van de uloschool St. Joseph te Philipsburg (St. Maarten), vertrokken. Zuster Magdela is overgeplaatst naar Aruba. Op St. Maarten komt als hoofd de school Zuster Donata, die pas uit Nederland is gearriveerd.

NEDERLANDSE TENNISPLOEG WINT VAN BELGIE.

In de te Den Haag gespeelde landenwedstrijd tennis Nederland — België heeft de Nederlandse ploeg een bescheiden overwinning geboekt. De meeste successen werden behaald in de heren enkelspelen, waarvan Nederland er 7 van de 8 won.

Daarentegen waren de Belgen sterker in de gemengd dubbelspelen. Alleen mejuffrouw Hermsen en Krijt konden hun partij tegen mejuffrouw Domken en Peters met 6 — 3, 4 — 6, 6 — 1 tot een goed einde brengen. Nederland won ten slotte deze landenwedstrijd met 18 — 16.

Staten van Curaçao.

Vergadering op Donderdag, den 12den September 1946, des avonds te 8 uur.

1. Ingekomen stukken.
2. Bespreking bestuursantwoord op de vragen van het lid Dr. P. H. Maal inzake de L.S. Bestuurscommissie.

De Griffier,
Van Weel.

MARVA'S
VOOR DE KONINKLIJKE MARINE.

De Algemeen Militair Commandant Curaçao maakt bekend, dat voor het eiland Curaçao de gelegenheid voor vrouwen is opengesteld, voor dienstneming bij de Koninklijke Marine als

MARVA der 3e klasse.

Vereischten :

1. Ongehuwd.
2. Leeftijd (op tijdstip van aanmelding) Minimum 21 jaar.
3. Geneeskundige geschiktbevinding door een Officier van Gezondheid.
4. Kunnen lezen, en een leesbare hand kunnen schrijven.
5. Goede kennis van de Nederlandsche taal.
6. Blijk geven van een normaal bevattingsvermogen.
7. Politiek betrouwbaar zijn.

Over te leggen bescheiden bij aanneming.

a. Diploma's, schoolrapporten, getuigschriften van patroons enz. of gewaarmerkte afschriften daarvan.
b. Een bewijs van goed gedrag, welke ten hoogste 2 maanden oud mag zijn.
c. Een uittreksel geboorteregister.
d. Een bewijs van Nederlandschap.
e. Een pasfoto.

Zij die geschikt worden geacht voor dienstneming dienen een 2-jarige verbintenis te teekenen en zullen zoo spoedig mogelijk naar Nederland worden opgezonden alwaar zij in opleiding zullen worden genomen.

Zij dienen zich te verbinden om te dienen overal ter wereld; zoo de K. M. dit noodig acht.
Voorloopig is dit Nederland c.q. Oost Indië.

Aanmelding kan geschieden op de Marinebasis Parera op Vrijdag 13 September 1946 des morgens van 8 tot 12 uur des middags en van 13.30 tot 16 uur.

De Algemeen Militair Commandant voornoemd,
H. J. Suermondt.

2—2

Oproeping

Het Departement Sociale- en Economische Zaken

vraagt voor spoedige indiensttreding:

2 controleurs voor den Economischen dienst.

Vereischten:

Leeftijd niet beneden 35 jaar

Kennis der Nederlandsch, Engelsche en Papiamentsche taal

Salaris:

Gehuwd: fl. 350,- ongehuwd: fl. 280,-

per maand vermeerderd met duurtetoeslag

persoonlijke aanmelding alleen na oproeping.

Het Hoofd van het Departement Sociale- en Economische Zaken.